

Littafin Daniyel - Lamba ta dƙari da goma sha biyar

Bayyana Siffotin Annabci na Tsarar Karshe

Jeff Pippenger

2024-03-04

A cikin ƙarni na ƙarshe na mutanen da ake ketarewa, ana gane waƙansu siffofi na annabci. Saboda haka su ne ƙarni na macizai masu dafi, gama sun ƙirƙiri halin Shaidan. Su ne ƙarni na mazinata, gama sun kulla dangantaka marasa tsarki da maƙiyan Allah. Sun kai wani matsayi inda suke gani, amma ba sa iya fahimta; suna ji, amma ba sa iya ganewa, gama ba su tuba ba, abin da aka wakilta da zukatansu suna ƙiba. Musa ne ya fara magana kai tsaye a kan wannan abin da ya auku.

Sai Musa ya kira dukan Isra'ila, ya ce musu, Kun ga dukan abin da Ubangiji ya yi a gaban idanunku a ƙasar Masar ga Fir'auna, da dukan bayinsa, da dukan ƙasarsa; manyan gwaje-gwajen nan da idanunku suka gani, da alamu, da waɗannan manyan mu'ujizai: Duk da haka Ubangiji bai ba ku zuciyar ganewa, da idanu na gani, da kunnuwa na ji ba, har wa yau. Kubawar Shari'a 29:2–4.

A farkon ambaton yanayin Lawodikiya na gani da ji, abin da mutanen Allah ba sa iya gani shi ne alamu da abubuwan al'ajabi na tarihin tushensu. Irmiya ya bayyana wannan yanayi a matsayin sifa ta “budurwai marasa hikima,” a kwanaki na ƙarshe, kuma a matsayin wakilcin ƙin amincewar budurwai marasa hikima ga sakonnin mala'iku uku, wanda ya fara da sanarwar mala'ika na fari na jin tsoron Allah Mahalicci. Saboda wannan tawaye ba sa karɓar ruwan sama na ƙarshe.

Ku shelanta wannan a cikin gidan Yakubu, ku kuma sanar da shi a cikin Yahuza, kuna cewa, Ku ji wannan yanzu, ya ku mutanen banza marasa fahimta; masu idanu ne, amma ba sa gani; masu kunnuwa ne, amma ba sa ji: Ba za ku ji tsorona ba ne? in ji Ubangiji. Ba za ku yi rawar jiki a gabana ba ne, ni wanda na sanya yashi ya zama iyakar teku da madawwamin umarni, har ba zai iya ketare ta ba; ko da yake rafumansa suna tumbukewa, duk da haka ba za su yi nasara ba; ko da yake suna ruri, duk da haka ba za su haye ta ba? Amma wannan jama'a suna da zuciya mai tawaye da kangara; sun juya baya, sun tafi. Ba su ma fada a cikin zukatansu ba, Mu ji tsoron Ubangiji Allahmu yanzu, wanda yake ba da ruwan sama, na fari da na ƙarshen, a lokacinsa: shi ne yake kiyaye mana kayyadaddun makonnin girbi. Muguntar ku ta juyar da waɗannan abubuwa daga gare ku, zunubanku kuma sun hana alherai isa gare ku. Irmiya 5:20–25.

Ezekiyel ya bayyana waɗanda suke nuna halayen da ake wakilta da gani amma ba tare da fahimta ba a matsayin gida mai tawaye. Su gida ne mai tawaye wanda ba zai ga tarihin tushensu ba, waɗanda budurwai marasa hikima ne, waɗanda ba su tuba ba domin sun ƙi sakon mala'ika na fari; abin da yake nufin su ƙi su duka, domin idan ba ka karɓi sakon mala'ika na fari ba, ba za ka iya karɓar na biyu ko na uku ba. A cikin wannan yanayi ana riƙe ruwan sama na ƙarshen daga waɗannan budurwai a lokacin ruwan sama na ƙarshen. Bayan da Yesu ya yi magana game da

wannan hali a cikin labarinsa, sai ya ci gaba da gabatar da misalin mai shuka.

Amma albarka tã tabbata ga idanunku, domin suna gani; da kunnuwanku, domin suna ji. Gama hakika ina gaya muku, annabawa da masu adalci da yawa sun yi marmarin ganin waɗannan abubuwan da kuke gani, amma ba su gan su ba; da kuma jin waɗannan abubuwan da kuke ji, amma ba su ji su ba. Saboda haka, ku saurari misalin mai shuka. Duk wanda ya ji maganar mulkin, amma bai fahimce ta ba, sai mugun ya zo ya kwace abin da aka shuka a cikin zuciyyarsa. Wannan shi ne wanda aka shuka iri a gefen hanya. Amma wanda aka shuka irin a wurare masu duwatsu, shi ne wanda yake jin maganar, nan da nan kuma da farin ciki yake karɓarta; duk da haka ba shi da saiwa a cikin kansa, sai dai ya dadɛ na ɗan lokaci kaɗan; gama idan tsanani ko tsanantawa suka taso saboda maganar, nan da nan sai ya yi tuntuɓe. Haka kuma, wanda aka shuka iri a cikin kaya, shi ne wanda yake jin maganar; amma damuwar wannan duniya da ruɗin wadata suna shake maganar, har ya zama marar amfani. Amma wanda aka shuka irin a kasa mai kyau, shi ne wanda yake jin maganar, ya kuma fahimce ta; shi ne kuma wanda yake ba da 'ya'ya, yana haifarwa, wani ninki ɗari, wani sittin, wani talatin. Ya sãke kawo musu wani misali, yana cewa, An kwatanta mulkin sama da wani mutum wanda ya shuka iri mai kyau a gonarsa. Amma yayinda mutane suke barci, maƙiyinsa ya zo ya shuka ciyawa marar amfani a tsakanin alkama, sannan ya tafi. Amma da tsiron ya fito, ya kuma ba da 'ya'ya, sai ciyawa marar amfanin ta bayyana ita ma. Saboda haka bayin mai gidan suka zo suka ce masa, Ranka ya dadɛ, ba ka shuka iri mai kyau a gonarka ba ne? To, daga ina kuma wannan ciyawa marar amfani ta fito? Sai ya ce musu, Maƙiyi ne ya yi wannan. Bayin suka ce masa, To, kana so mu je mu tattara ta? Amma ya ce, A'a; kada sa'ad da kuke tattara ciyawa marar amfanin, ku tumbuke alkamar tare da ita. Ku bar su su yi girma tare har zuwa girbi; sa'an nan a lokacin girbi zan ce wa masu girbi, Ku fara tattara ciyawa marar amfanin tukuna, ku ɗaure ta ɗauri-ɗauri domin a kone ta; amma ku tattara alkamar a cikin rumbuna. Matiyu 13:16–30.

Marasa hikima su ne ciyawa ƙazanta, masu hikima kuma su ne alkama. A cikin misalin budurwai goma, mallakar mai ce take bayyana bambanci tsakanin waɗannan rukuni biyu; amma game da alkama da ciyawa ƙazanta, bambancin ya ta'allaka ne a kan ko an fahimci iri, wato kalmar. Ambato na farko da Musa ya yi game da wani rukuni da ba za su gani ba, saboda haka kuma ba za su fahimta ba, ya sanya saƙon da ya kamata a fahimta a matsayin alamu da abubuwan al'ajabi na tarihin tushe. Ambato na annabci na ƙarshe game da abubuwan da suka ƙunsa na makantar gidan tawaye daga bakin Ellen White ya bayyana cewa idanun da aka albarkace su su ga abin da dukan mazaje masu adalci suka yi marmarin gani, shi ne tarihin motsin Millerite.

“Dukan saƙonnin da aka bayar daga 1840–1844 dole ne a mai da su masu ƙarfi yanzu, gama akwai mutane da yawa da suka rasa alkibarsu. Dole ne saƙonnin su je ga dukan ikkilisiyoyi.

“Kristi ya ce, ‘Masu albarka ne idanunku, domin suna gani; da kunnuwanku, domin suna ji. Gama hakika ina gaya muku, annabawa da mutane masu adalci da yawa sun yi marmarin ganin abubuwan da kuke gani, amma ba su gan su ba; kuma jin abubuwan da kuke ji, amma ba su ji su ba’ [Matthew 13:16, 17]. Masu albarka ne idanun da suka ga abubuwan da aka gani a 1843 da 1844.” Manuscript Releases, juzu'i na 21, 436, 437.

Yesu kullum yana bayyana ƙarshe ta wurin mafari, kuma ambato na farko game da waɗanda suke da idanu, amma ba sa gani ko fahimta, da kuma ambato na ƙarshe, suna bayyana cewa asalin tarihin gidan tawaye shi ne abin da ba a gani ba, sabili da haka ake ƙi, kuma ta haka ne yake hana wawaye gane ruwan sama na ƙarshe. An yi wa tarihin 1840–1844 misali ta wurin kuɓutar Isra’ila ta dā daga bautar Masar. Gazawar Isra’ila ta dā wajen wucewa ta farkon gwaji ta kai su Kadesh, inda suka karɓi rahoton ƙarya na ’yan leƙen asiri goma, suka kuma zaɓi sabon shugaba ya jagorance su su koma Masar. Shekaru arba’in bayan haka aka komo da su Kadesh, kuma Musa ya gaza ta wurin bugun Dutsen a karo na biyu.

Ko da yake Musa ya gaza, Yosuwa ya ci gaba da jagorantarsu su shiga Ƙasar Alkawari. Gwaji na ƙarshe a Kadesh yana da wata babbar tawaye da ke da alaƙa da shi, domin Yesu kullum yana kwatanta ƙarshe da farko, kuma tawayen ’yan leƙen asiri goma a Kadesh a farkon shekarun arba’in, da kuma a ƙarshen shekarun arba’in, su ma suna kwatanta wata babbar tawaye a Kadesh. Duk da haka, duk da tawayen Musa a Kadesh, wahayin shiga Ƙasar Alkawari bai ƙara jinkirta ba.

A cikin tawaye na 1863, wanda ya kai ga ƙarin tawaye na 1888, wanda kuma ya kai ga ƙarin tawaye na 1919, wanda ya ƙare a cikin tawayen 1957, Yesu ya komo da Adventism na Laodicea zuwa Kadesh. Ya komo da su zuwa tarihin da mala’ika na uku ya iso ya fara wani tsari na gwaji wanda a ƙarshe ya bayyana tawayen 1863, da kuma korewar yawo cikin jejin Laodicea. Mala’ika na uku ya shiga cikin tarihin ƙarshe na Adventism na Laodicea a ranar 11 ga Satumba, 2001 sa’ad da mala’ika mai ƙarfi na Ru’ya ta Yohanna sura ta goma sha takwas, wanda shi ne mala’ika na uku, ya sauko. Sa’an nan ya shelanta cewa Babila ta fāɗi, kamar yadda aka misalta a jefar da hasumiyar Nimrod ƙasa, sa’ad da aka rushe hasumiyoyin Birnin New York.

“Ba za a fahimci saƙon mala’ika na uku ba; hasken da zai haskaka duniya da dāukakarsa za a kira shi haske na ƙarya daga waɗanda suka ƙi yin tafiya cikin dāukakar sa mai ci gaba.”

Review and Herald, 27 ga Mayu, 1890.

Kamar yadda ya kasance da Isra’ila ta dā, haka kuma yake da Isra’ila ta zamani. Tsarar da ta shaida 11 ga Satumba, 2001 ita ce tsara ta ƙarshe. Yesu ya faɗa a cikin Luka sura ta ashirin da ɗaya cewa “wannan tsara,” kuma Ya bayyana wannan tsara a matsayin waɗanda suke rayuwa a lokacin da sammai da ƙasa za su shuɗe, abin da yake faruwa a Zuwan na Biyu. Wannan tsara da suke rayuwa har su shaida dawowar Almasihu za su gane wata alama da ta tabbatar musu cewa su ne tsara ta ƙarshe. Za su sani, su kuma fahimta, cewa su ne waɗanda suke rayuwa a lokacin da “cikar kowane wahayi” ba ta ƙara “jinkirtuwa” ba.

Sa’ad da Yesu yake barin haikalin tare da almajiran, suka roke Shi ya bayyana abin da Ya nufa da bayaninsa game da hallakar haikalin. Waccan tattaunawa tana wakiltar tattaunawar da almajiransa za su yi a cikin tsara ta ƙarshe. Almajiran sun yi marmarin fahimtar abin da Ya nufa sa’ad da Ya sha nanata koyarwa cewa iƙkilisiyar Adventist ta Laodiceya za a shafe ta a dokar Lahadi mai gabatowa nan ba da dadewa ba, kamar yadda masu sujada da suke cikinta ake tofar da su daga bakinsa, kuma ba su ƙara zama waɗanda suke magana a madadinsa ba.

A cikin amsa wa almajirai, Yesu ya bayyana halakar Urushalima da tarihin da ya biyo baya, har zuwa ƙarshen duniya. Bayan ya shimfiɗa wannan taƙaitaccen bayanin tarihi har zuwa aya ta goma

sha tara, sai Ya juya ga halakar Urushalima, wadda da ta iya faruwa tun a kan gicciye, amma cikin jinkin Allah da jimirinsa aka jinkirta ta na kusan shekaru arba'in. A ƙarshen waɗannan shekaru arba'in za a sami saura da za su tsira daga halakar, amma sai kawai idan sun gane alamar da Ya ba su a lokacin.

A farkon Isra'ila ta dā, akwai wani lokaci na shekara arba'in, wanda ya fara da hukunci a kan tawayen 'yan leken asiri goma, hukuncin da aka jinkirta na shekara arba'in saboda roƙon ceto na Musa. A ƙarshen Isra'ila ta dā kuma, akwai hukunci a kan tawayen gicciye, hukuncin da aka jinkirta na shekara arba'in saboda dogon haƙurin Almasihu da jinkansa. A cikin waɗannan tarihoƙi biyu, akwai saura da suka tsira. Yesu koyaushe yana kwatanta ƙarshen abu da farkon abu.

Yesu ya yi magana game da alamar da ke da alaƙa da hallakar Urushalima, ya kuma bayyana ta a matsayin “kwanakin dāukar fansa.”

Kuma sa'ad da za ku ga rundunoni sun kewaye Urushalima, sai ku sani lalacinta ta yi kusa. Sa'an nan, bari waɗanda suke a Yahudiya su gudu zuwa duwatsu; kuma bari waɗanda suke a tsakiyarta su fita; kada kuma waɗanda suke a karkara su shiga cikinta. Gama waɗannan su ne kwanakin dāukar fansa, domin a cika dukan abubuwan da aka rubuta. Luka 21:20–22.

“Ranar dāukar fansa” ita ce annoba bakwai na ƙarshe, kuma saboda wannan dalili Sister White ta daidaita hallakar Urushalima da hukuncin zartarwa na Allah a kwanaki na ƙarshe.

Ku zo kusa, ya ku al'ummai, domin ku ji; ku saurara kuma, ya ku jama'u: bari ƙasa ta ji, da dukan abin da yake cikinta; duniya, da dukan abin da yake fitowa daga gare ta. Gama fushin Ubangiji yana bisa dukan al'ummai, da hasalarsa kuma bisa dukan rundunoninsu: ya hallaka su ƙaƙaf, ya miƙa su ga yanka. Matattunsu kuma za a jefar da su waje, warinsu kuma zai tashi daga gawawwakin su, duwatsu kuma za su narke da jininsu. Dukan rundunar sammai kuma za ta narke, sammai kuma za a naɗe su kamar littafi: dukan rundunarsu kuma za su fāɗi, kamar yadda ganye ke fāɗowa daga itacen inabi, kuma kamar ɓaure da ya fāɗo daga itacen ɓaure. Gama takobina zai jike a cikin sama: ga shi, zai sauko a kan Idumiya, a kan mutanen da na la'anta, domin shari'a. Takobin Ubangiji ya cika da jini, ya yi ƙiba da kitse, da jinin 'yan raguna da awaki, da kitsen ƙododin raguna maza: gama Ubangiji yana da haɗaya a Bozra, da babban yanka a ƙasar Idumiya. Dabbobin jeji masu ƙaho guda kuma za su sauko tare da su, da 'yan bijimai tare da manyan bijimai; ƙasarsu kuma za ta jika da jini, ƙurarsu kuma ta yi ƙiba da kitse. Gama wannan ita ce ranar ramuwar Ubangiji, shekarar sāka saboda ƙarar Sihiyona. Ishaya 34:1–8.

Yesu ya gabatar da kansa a bainar jama'a a karon farko a Nazarat, yana shelanta kansa a matsayin Almasihu. Wannan gabatarwar an sarrafa ta ta annabci bisa ga ƙa'idar ambato na farko. Karatun da Ya zaɓa ya nuna cewa aikinsa ya haɗa da sanar da “ranar dāukan fansar Ubangiji.” Wadda bisa ga Ishaya ita ma ita ce “shekarar sakamako saboda gardamar Sihiyona.”

A Nazarat ne Almasihu ya fara hidimarsa a bainar jama'a, ya kuma bayyana kansa a matsayin Almasihu. A lokacin ne waɗanda suka ji kalmominsa, amma ba su gane ba, suka yi yunkurin kashe Shi ta wurin jefa Shi daga kan dutse. Farkon hidimarsa ya kasance alama ce da mutanen garinsu suka yi yunkurin kashe Shi, kuma ƙarshen hidimarsa kuwa mutanensa ne suka kashe Shi.

Hidimarsa ita ce ta bayyana kansa a matsayin Almasihu, abin da ya zama sa'ad da aka shafe Shi a baftismarsa. A baftismarsa wata alama ta Allah ta sauko don tabbatar da cikas annabcin zuwan Almasihu mai zuwa. A ranar 11 ga Agusta, 1840, wata alama ta Allah ta sauko don tabbatar da annabcin sakon gwaji na wannan tarihin. Kuma a ranar 11 ga Satumba, 2001, wata alama ta Allah ta sauko don tabbatar da sakon da aka annabta na wannan tarihin, wanda shi ne sakon ruwan sama na karshe.

“Bayan ya yi kwana biyu yana aiki tare da Samariyawa, Yesu ya bar su domin ya ci gaba da tafiyarsa zuwa Galili. Bai yi jinkiri a Nazaret ba, inda ya yi kuruciyarsa da farkon samartakarsa. Karɓar da aka yi masa a majami'a a can, sa'ad da ya bayyana kansa a matsayin Shafaffe, ya kasance marar tagomashi kwarai, har ya yanke shawarar neman filaye mafiya amfani, domin ya yi wa'azi ga kunnuwan da za su saurara, da zukatan da za su karɓi sakonsa. Ya furta wa almajiransa cewa annabi ba shi da girma a kasarsa. Wannan magana tana bayyana irin wannan kin yarda na dabi'a wanda mutane da yawa suke da shi na amincewa da wani ci gaba mai banmamaki kuma abin sha'awa sosai a cikin wanda ya rayu a tsakiyarsu ba tare da fitina ba, wanda kuma suka san shi sosai tun daga kuruciya. A lokaci guda kuma, wadannan mutanen nan za su iya shiga mummunar dokar sha'awa saboda ikirarin wani baƙo da wani ɗan kasada.” The Spirit of Prophecy, volume 2, 151.

A cikin Luka sura ta ashirin da ɗaya, Almasihu ya bayyana su dubu ɗari da arba'in da huɗu, tsarar karshe wadda ba ta mutuwa. Ya yi haka ne ta wajen gabatar da tarihin da ya fara da ziyararsa ta karshe zuwa abin da ɗa ya kasance gidan Ubansa, amma wanda a lokacin ya zama gidan Yahudawa. A cikin labarin tarihin da Yesu ya fara gabatarwa, ya kai ga lokacin da Urushalima, da haikalin da almajiran suka so su sani game da shi, za a hallaka (70 AD). Ya bayyana wannan hallakar a matsayin kwanakin ɗaukar fansa, wanda ya kasance ɓangare na sanarwarsa ta farko game da hidimarsa. “Kwanakin ɗaukar fansa” ba su wakilta kawai hallakar Urushalima a shekara ta 70 ba, amma kuma lokacin fushin Allah kamar yadda aka wakilta a cikin annoba bakwai na karshe.

Gama wannan ita ce ranar Ubangiji Allah Mai Runduna, ranar ɗaukar fansa, domin ya ɗauki fansa a kan maƙiyansa: takobi kuma zai cinye, zai koshi, a kuma bugar da shi da jininsu: gama Ubangiji Allah Mai Runduna yana da hadaya a kasar arewa, a bakin kogin Yufiretis. Irmiya 46:10.

“Ranar ɗaukar fansa” a kan Babila, wadda aka wakilta da “hadaya a kasar arewa kusa da kogin Yufiretis,” tana farawa ne da dokar Lahadi da ke gabatowa nan ba da dadewa ba.

Saboda fushin Ubangiji ba za a kara zaune a cikinta ba, amma za ta zama kango sarai. Duk mai wucewa ta Babila zai yi mamaki, ya kuma yi mata tsaki saboda dukan annobinta. Ku shirya kanku da yaƙi gāba da Babila kewaye; dukanku masu jan baka, ku harba mata, kada ku rage kibau: gama ta yi wa Ubangiji zunubi. Ku ɗaga ihu a kanta kewaye; ta miƙa hannunta; harsashinta sun rushe, ganuwarta kuma sun fāɗi: gama wannan shi ne ɗaukar fansar Ubangiji: ku ɗauki fansa a kanta; yadda ta yi, haka ku yi mata. Ku hallaka mai shuka daga Babila, da mai riƙe da lauje a lokacin girbi: saboda tsoron takobin mai zalunci kowa zai juya zuwa ga mutanensa, kowa kuma zai gudu zuwa kasarsa. Isra'ila tumaki ne da suka watse; zakuna sun

kore shi: da fari sarkin Assuriya ya cinye shi; daga baya kuma wannan Nebukadnezzar sarkin Babila ya karya kasusuwansa. Saboda haka ga abin da Ubangiji Mai Runduna, Allah na Isra'ila, ya ce; Ga shi, zan hukunta sarkin Babila da kasarsa, kamar yadda na hukunta sarkin Assuriya. Zan kuma komo da Isra'ila zuwa mazauninsa, zai kuma yi kiwo a Karmel da Bashan, ransa kuma zai koshi a kan dutsen Ifraimu da Gileyad. A wadannan kwanaki, a wannan lokaci kuma, in ji Ubangiji, za a nemi muguntar Isra'ila, ba kuwa za a same ta ba; da zunuban Yahuza, ba kuwa za a same su ba: gama zan gafarta wa wadanda na bari. Ka haura gāba da kasar Merataim, wato a kanta, da kuma gāba da mazaunan Pekod: ka lalatar, ka kuma hallaka su gabaki dāya a bayansu, in ji Ubangiji, ka kuma yi daidai da dukan abin da na umarce ka. Akwai karar yaƙi a cikin kasar, da kuma babbar hallaka. Yaya gudumar dukan duniya ta karye ta kuma farfashe! Yaya Babila ta zama kango a cikin al'ummai! Na kafa miki tarko, ke kuma an kama ki, ya Babila, ba tare da kin sani ba: an same ki, an kuma kama ki, domin kin yi gāba da Ubangiji. Ubangiji ya buɗe ma'ajiyar makāmansa, ya kuma fito da makāman hushinsa: gama wannan aikin Ubangiji Allah Mai Runduna ne a cikin kasar Kaldiyawa. Ku zo mata daga iyakar karshe, ku buɗe rumbunanta: ku tara ta kamar tarin hatsi, ku hallaka ta gabaki dāya: kada a bar kome nata. Ku kashe dukan bijimanta; bari su gangara zuwa yanka: kaitonsu! gama ranarsu ta zo, lokacin hukuncinsu. Muryar wadanda suke gudu suna tserewa daga kasar Babila, domin su shelanta a Sihiyona dāukar fansar Ubangiji Allahnmu, dāukar fansar haikalinsa. Ku tara maharba gāba da Babila: dukanku masu jan baka, ku yi sansani a kanta kewaye; kada ko dāya daga cikinta ya tsira: ku sāka mata gwargwadon aikinta; bisa ga dukan abin da ta yi, ku yi mata haka: gama ta yi fahariya gāba da Ubangiji, gāba da Mai Tsarkin Isra'ila. Irmiya 50:13–29.

Halakar Urushalima a shekara ta 70 A.D. tana wakiltar hukuncin aiwatarwa a kan karuwar Babila, wanda yake farawa da dokar Lahadi mai zuwa nan ba da jimawa ba a Amurka. Yesu ya san cewa Yana nuna shekara ta 70 A.D. a matsayin dokar Lahadi mai zuwa nan ba da jimawa ba, domin Shi ne mawallafin Kalmarsa, kuma Shi ne Kalmar. Yana da muhimmanci a gane yanayin annabcin da Yesu ya gabatar a Luka sura ta ashirin da dāya, domin a fahimci abin da alamar take da ke nuna cewa tsara ta karshe ta iso.

Za mu ci gaba da wannan nazari a talifi na gaba.

“Zuwan Almasihu zai faru ne a cikin mafi duhun zamani na tarihin wannan duniya. Kwanakin Nuhu da na Lutu suna kwatanta yanayin duniya kafin zuwan Dan mutum. Nassosi, suna nuni gaba zuwa wannan lokaci, suna bayyana cewa Shaidan zai yi aiki da dukan iko da kuma ‘da dukan ruɗin rashin adalci.’ 2 Tassalunikawa 2:9, 10. Ayyukansa suna bayyana sarai ta wurin duhun da ke karuwa da sauri, da yawan kurakurai, bidi'o'i, da ruɗu na wadannan kwanaki na karshe. Ba wai Shaidan yana jagorantar duniya zuwa bauta kaɗai ba, amma ma ruɗinsa yana yisti a cikin ikkilisiyoyin Ubangijinmu Yesu Almasihu wadanda suke iƙirarin bin sa. Babban ridda zai bunkasa ya zama duhu mai zurfi kamar tsakar dare. Ga mutanen Allah, zai zama dare na gwaji, dare na kuka, dare na tsanantawa saboda gaskiya. Amma daga cikin wannan daren duhu hasken Allah zai haskaka.”

“Shi ne yake sa ‘haske ya haskaka daga cikin duhu.’ 2 Korintiyawa 4:6. Sa’ad da ‘duniya kuwa ba ta da siffa, fanko ce; duhu kuma yana bisa fuskar zurfi,’ ‘Ruhun Allah kuwa yana shawagi

bisa fuskar ruwaye. Allah ya ce kuma, Bari haske ya kasance: sai haske ya kasance.’ Farawa 1:2, 3. Haka kuma a cikin daren duhun ruhaniya, maganar Allah tana fitowa tana cewa, ‘Bari haske ya kasance.’ Ga mutanensa yana cewa, ‘Ki tashi, ki haskaka; gama haskenki ya zo, daukakar Ubangiji kuma ta fito a kanki.’ Ishaya 60:1.”

“‘Ga shi,’ in ji Nassi, ‘duhu zai rufe duniya, kuma duhu mai tsanani ya rufe mutane: amma Ubangiji zai bayyana a kanki, kuma daukakarsa za a gani a kanki.’ Aya ta 2. Almasihu, haskakar daukakar Uba, ya zo duniya a matsayin haskenta. Ya zo ne domin ya wakilci Allah ga mutane, kuma game da shi an rubuta cewa an shafe shi ‘da Ruhuhu Mai Tsarki da iko,’ kuma ‘yana yawo yana yin alheri.’ Ayyukan Manzanni 10:38. A cikin majami’ar Nazarat ya ce, ‘Ruhun Ubangiji yana a kaina, domin ya shafe ni in yi wa matalauta bishara; ya aiko ni in warkar da masu karayar zuciya, in yi shelar ’yanci ga wadanda aka kama, da mayar da gani ga makafi, in ’yantar da wadanda aka kuntata, in yi shelar shekarar karɓaɓɓiya ta Ubangiji.’ Luka 4:18, 19. Wannan ne aikin da ya ba almajiransa umarni su yi. ‘Ku ne hasken duniya,’ in ji shi. ‘Bari haskenku ya haskaka haka a gaban mutane, domin su ga ayyukanku nagari, su kuma daukaka Ubanku wanda yake cikin sama.’ Matiyu 5:14, 16.” Annabawa da Sarakuna, 217, 218.